

Vid
läggandet af grundstenen
till
Fruntimmersskolehuset i Åbo.

Den 31 Maj 1887. *bl. 1.*

—*—
"Om Herren icke bygger huset, så
arbeta de fäfangt som derpå bygga".

*L*ägg stenen djupt, lägg grunden fast,
Att huset ej må scigta,
Omjorda dig och bygg med hast!
Din bön till Herren rigta,
Om hjälp och råd
Om kraft och nåd,
Att bygga så
Att Mästarn må
Din arbetsdag välsigna!

En annan grund ej läggas kan,
Än den vår Fader lade
I Jesus Kristus. Endast Han
All makt på jorden hade.
Och därför kan
Allena Han
Från denna stund
Bli säker grund,
Då "bygger Herren huset".

Sen komme slagregn, komme flod
I vredgadt svall mot stranden!
Som hällebergets hus bestod,
Ej byggt på lösa sanden,
Så skall du få
I trygghet stå,
Så skall dig ske
Välsignelse,
Och nåd och frid af höjden!

I. L.

Doktorinnan A. Kynberg

Gjudes

att

öfvervara

sv. fruntimmersskolans i Åbo

INVIGNINGSFEST

fredagen den 18 Oktober 1889 kl. 10 f. m.

W. Gripenberg.

PROGRAM.

1. Choral: "Höga Majestät vi alle . . ."

2. Bön.

Uppläsning af några statistiska uppgif-
ter om fruntimmersskolan i Åbo.

3. Festtal.

4. Ps. 372.

5. Deklamation.

6. "Vårt land".

Ps. 372.

1. Sanningens Ande, som af höjden talar,
Som oss upplyser och som oss hugsvalar,
Kom att oss leda! Bo i dessa salar!
Helga vår kunskap!
2. Led oss att söka i allt hvad vi lära
Evige Fadrens kärlek, magt och ära;
Låt oss i Sonens kunskap frukter bära
Här för Guds rike.
3. Du, som är vägen, sanningen och lifvet,
Eviga ljus, till salighet oss gifvet;
Christus, låt ordet, i vårt hjerta skrivet,
Här oss förnya!
4. Herre, Du ensam är det sanna ljuset,
Hvilket oss leder hem till fadershuset;
Lys oss, att under vandringen i gruset
Dig vi må följa!

Vid
invigningen

af
sv. fruntimmersskolans i Åbo
nya hus
den 18 oktober 1889.

Ljus — ljus och frihet tidens lösen är
De orden målet för vår sträfvan lära.
Det kunskapstempel vi inviga här
Skall ock om ljus och frihet vittne bära.
Till högtid denna dag oss kallat har
Nu drages gränsen för en tid som var.
Från stugan som blef trång vår skola drager
Och stolt *sitt hem* uti besittning tager.

Hell dig, du dag som lider nu mot qväll!
Förr än din sol i nattens skyar somnar,
Haf tack! Du skyddat våra fäders tjäll,
Du grundlagt har det hem oss nu välkomnar.
Du närde med din luft, din sol, ditt regn
De nya tankars frön uti ditt hägn,
Tills nu med kraftig rot och vårfrisk knoppning
De vänta blommans tid i glad förhoppning.

Men trefalt hell dig, unga dag som gryr!
Din fest det är, som här vi alla fira.
För dina morgonstrålar mörkret flyr; |
Din sol skall låta rika skördar spira,
Skall med sitt höga, klara, sannings bloss
Ur vantrons skunma dimmor lysa oss,
Och hvarje fördom vika skall och ramla,
Som för vår nya skola vek den gamla.

I unga! Huru lycklig är er lott,
I telningar, som vårens färger bären.
Den härligaste skatt af Gud I fått —
Ja, rikare än sagans fé I ären.
Ungdomens talisman, den tillhör er —
Och veten I, hvad Gud med den er ger?
Han hela framtiden inför er breder,
Ert lands, er samtids väl beror af eder.

Hvad kan enhvar af eder ej förmå!
Hvad hittills kvinna vägrats, är er gifvet:
Att ej med bundna händer blott se på,
Men fritt och värksamt gripa in i lifvet.
Fri är hon att med hjärta, hand och själ,
I hvart kulturens arbete ta del —
Blott hon i med- och motgång ej förgäter
Sitt adelsmärke — att hon *kvinna* heter.

Jag edra blickars stumma gensvar sett.
Då tid är inne, skolen I ej tiga!
Det är er varma ungdoms glöd, som rätt
Er skola till sitt höga värf skall viga.
O, Guds välsignelse jag kallar ner
Att löna skolan och att löna er!
Hans sannings ljus alt klarare må falla
Och lysa oss till himmelsk frihet alla.

Af en f. d. elev.

